

II Księga Kronik

Rozdział 30

1. Rozesłał też Ezechiasz do wszystkiego Izraela i Judy. I pisał listy do Efraim i do Manasse, aby przyszli do domu PANSKIEGO do Jeruzalem i czynili Fasę JAHWE Bogu Izraelskiemu. 2. I narodziwszy się król i książęta, i wszystko zgromadzenie w Jeruzalem, postanowili, żeby czynili Fasę miesiąca wtórego. 3. Nie mogli bowiem byli czynić czasu swego, że kapłani, ile ich było potrzeba, nie byli poświęceni i lud jeszcze nie był zgromadzony do Jeruzalem. 4. I podobała się mowa królowi i wszystkiemu mnóstwu. 5. I postanowili, aby posłali posły do wszystkiego Izraela od Bersabee aż do Dan, aby przyszli i czynili Fasę JAHWE Bogu Izraelskiemu w Jeruzalem: bo ich wiele nie czyniło było jako zakonem rozkazano jest. 6. I bieżeli posłowie z listy z rozkazania królewskiego i książąt jego do wszystkiego Izraela i Judy wedle tego, jako był król rozkazał, opowiadając: Synowie Izraelscy, nawróćcie się do JAHWE Boga Abrahamowego i Izaakowego, i Izraelowego i wróci się do ostatków, które uszły ręki króla Asyryjskiego! 7. Nie bądźcie jako ojcowie waszy i bracia, którzy odstąpili od JAHWE Boga ojców swoich, który je podał na zatracenie, jako sami widzicie. 8. Nie zatwardzajcie karków waszych jako ojcowie waszy! Dajcie ręce JAHWE a przydźcie do świątnice jego, którą poświęcił na wieki. Służcie JAHWE Bogu ojców waszych, a odwróci się od was gniew zapalczywości jego. 9. Bo jeśli się wy nawrócicie do JAHWE, bracia waszy i synowie będą mieć miłosierdzie u panów swoich, którzy je w niewolą pobrali, i wrócą się do tej ziemi: bo dobrotliwy i miłosierny jest JAHWE Bóg wasz i nie odwróci oblicza swego od was, jeśli się do niego nawrócicie. 10. A tak posłowie bieżeli wskok od miasta do miasta przez ziemię Efraim i Manasse, aż do Zabulon, a oni się naśmiewali i szydzili z nich. 11. Wszakże niektórzy mężowie z Aser i z Manasse, i z Zabulon, przestawając na radzie, przyszli do Jeruzalem. 12. A w Judzie została się ręka pańska, żeby im dała serce jedno, aby uczynili wedle rozkazania królewskiego i książąt słowo PANSKIE. 13. I zebrało się do Jeruzalem ludzi wiele, aby obchodzili święto przaśników miesiąca wtórego. 14. I powstawszy pokazili ołtarze, które były w Jeruzalem, i wszystkie, na których palono kadzenie bałwanom, wyróciwszy, wrzucili do potoka Cedron. 15. A ofiarowali Fasę czternastego dnia miesiąca wtórego; kapłani też i Lewitowie na koniec poświęciwszy się, ofiarowali całopalenia w domu PANSKIM. 16. I stanęli w swym porządku według rozrządzenia i zakonu Mojżesza, człowieka bożego: a kapłani brali krew na wylewanie z ręki Lewitów, 17. przeto że wielka moc ludzi nie była poświęcona: i dlatego Lewitowie ofiarowali Fasę tym, którzy nie mogli przyść do tego, aby poświęceni byli JAHWE. 18. Wielka też część z ludu z Efraim i z Manasse, i z Issachar, i z Zabulon, która nie była poświęcona, jadła Fasę nie według tego, jako opisano jest. I modlił się za nie Ezechiasz, mówiąc: JAHWE dobry będzie miłościw 19. wszystkim, którzy we wszystkim sercu szukają JAHWE Boga ojców swoich, a nie poczyta im, że nie do końca są poświęceni. 20. Którego wysłuchał JAHWE i ubłagan jest ludowi. 21. I obeszli synowie Izraelscy, którzy się naleźli w Jeruzalem, święto przaśników przez siedm dni

z weselem wielkim, chwaląc JAHWE na każdy dzień, Lewitowie też i kapłani na instrumenciech, które ich urzędowi należały. **22.** I mówił Ezechiasz do serca wszystkich Lewitów, którzy mieli dobre rozumienie o JAHWE: i jedli przez siedm dni święta, ofiarując ofiary zapokojnych i chwaląc JAHWE Boga ojców swoich. **23.** I upodobało się wszystkiemu zgromadzeniu, aby święcili jeszcze drugie siedm dni, co też uczynili z wielką radością. **24.** Bo Ezechiasz, król Judzki, dał był zgromadzeniu tysiąc byków i siedm tysięcy owiec, a książęta dały były ludowi tysiąc byków, a owiec dziesięć tysięcy: poświęciło się tedy kapłanów wielkie mnóstwo. **25.** I rozweseliło się wszystko zgromadzenie Judzkie, tak kapłanów i Lewitów, jako i wszystkiego mnóstwa, które było przyszło z Izraela, nowo nawróconych też z ziemie Izraelskiej i mieszkających w Judzie. **26.** I zstało się wielkie święto w Jeruzalem, jakie ode dni Salomona, syna Dawidowego, króla Izraelskiego, w onym mieście nie było. **27.** I wstali kapłani i Lewitowie, błogosławiąc ludowi, i wysłuchan jest głos ich, i przyszła modlitwa do mieszkania świętego niebieskiego.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.